

TMMOB MAKİNA MÜHENDİSLERİ ODASI ÖĞRENCİ ÜYE KURULTAYI 2003 SONUÇ BİLDİRGESİ

(8 Mart 2003/Ankara)

8 Mart 2003 tarihinde 2000 kişinin üstünde bir katılımı ile gerçekleşen etkinliğin Sonuç Bildirgesi basın ve kamununun bilgilerine sunulmuştur.

Son yirmi yıldır bilgi çağına girdiğimiz için, göz kamaştırıcı teknolojik ve bilimsel gelişmelerin yol açtığı, sanayi ve zirai verimlilikteki muazzam artışlara, dünyanın her köşesini birbirine bağlayan iletişim ağlarına kadar birçok olgularla çevreledik. Servet, refah, zenginlik, verimlilik artıyor, küreselleşme söylemi herkese bunlardan pay düşebileceğini söylüyor, ancak bir koşulla, "serbest piyasa, küçük devlet, liberal demokrasi" üçlüsüne dayanan bir model uygulanırsa: "kamu verimsizdir ve israftır, devlet elini girişimcilikten çekmelidir. Refah ancak özelleştirme ile mümkündür. Pazar iyidir ve eşitleyicidir; serbest piyasa demokrasi, serbest ticaret ise barış getirir" söylemleri ile geçen 20 yılın ardından, daha da adaletsiz bir dünyada bulduk kendimizi. Milyonlarca insan işsiz, milyonlarca insan en temel ihtiyaçlarını bile karşılayabilecek bir gelire sahip değil. Yiyeceğe, temiz suya, barınağa, sağlığa, eğitime, kültüre ve iletişime ulaşmanın lüks olduğu geniş yoksullar okyanusu dünya nimetlerinden yararlanamıyor, iletişim ağlarıyla ve pazarla birbirine bağlanan dünyamız eskiden olduğundan çok daha fazla çatışmalara, bölgesel savaşlara ve yersiz yurtsuzlaşmaya tanık olmakta. Daha çok zenginleşme ile yoksulun yoksulu haline gelme, aşırı çalışma ve işsizlik aynı süreç içinde gerçekleşmektedir.

Siyasal iktidarlar, ülkemizde üretim ekonomisi yerine uzun dönemdir rant ekonomisini tercih etmektedirler. Bu da mühendislik mimarlık eğitiminde ve uygulamalarında nitel bir gerilemeye neden olmaktadır. Dünya bilim ve teknoloji alanında çok hızlı bir gelişim ve değişim süreci yaşarken, ülkemizin mühendis ve mimarı bu plansızlık ve nitel gerileme ile gerek mesleki, gerek meslek sonrası eğitim ve uygulamada bu değişim ve gelişim sürecine sürekli olarak uzak kalmaktadır.

Neo-liberal anlayışın üniversiteleri götüreceği yer; piyasaya açık, paralı ve sermayenin temel pazar alanı haline getirilmiş bir üniversite olacaktır. Üniversitelerin ticarethane (şirket), öğrencilerin müşteri ve bilginin meta haline dönüştürülmesini amaçlayan yaklaşımları onaylamıyor ve doğru bulmuyoruz. Böyle bir üniversite oluşturulmasına üniversitelerin tüm bileşenleri ile karşı duracağımızın da bilinmesini istiyoruz.

Ülkelerin gelişmelerinde bilim, teknoloji ve sanayileşme politikalarının öneminin bilinmesine karşın, mühendislik ve mimarlık uygulamaları ve ülke gelişimi için yaşamsal önemi bulunan bilimsel teknolojik araştırma (AR-GE) yatırımlarına çok az kaynak ayrılmaktadır. Üniversitemizde bilimsel araştırmalara gerekli kaynaklar ayrılmayarak, bilimsel gelişmelerin önüne geçilmektedir. Sanayi ile ilişkiler toplumun ihtiyaçlarına göre değil, sadece sermayenin ihtiyaçlarına göre yapılmakta, bilim piyasa ekonomisinin belirlediği amaca yönelik kullanılmaktadır. Dolayısıyla sanayici AR-GE faaliyetlerine yatırım yapmamakta, ihtiyaç duyduğunda üniversitelerin projelerini satın almaya çalışmaktadır.

2001 yılında gerçekleştirmiş olduğumuz öğrenci üye kurultayında tartıştığımız küreselleşmenin üniversitelere yansımaları konusu bugünkü gündemimiz çerçevesinde üniversitelere ve bilimsel çalışmalara egemen bakış açısının ipuçlarını bizlere vermektedir. Küresel kapitalist dünyaya entegrasyon çalışmalarının hızla yürütüldüğü günümüzde ülkemize biçilen rolleri irdelediğimiz zaman en son yapılan GATS (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması) müzakerelerinde eğitim ve öğretim hizmetlerinin halen kamusal olarak sunulduğu ülkelerde piyasaya açılması ve bu alanın IMF / DB'nin koyduğu şartlar doğrultusunda sermayenin hizmetine sunulması (Eğitimin metalaştırılması) noktasında geri dönülemez bir yola girmek gibi bir seçenek önümüze konmaktadır.

Öncelikle günümüzde üniversite öğrencileri ve tüm kamuoyu tarafından kurulduğu yıldan itibaren tartışmalı bir kurum olan YÖK'ün, 58. hükümet tarafından yeni bir tasarı hazırlanarak YEK'e (Yükseköğretim Eşgüdüm Kurulu) dönüştürülmesi planlanmaktadır. Oysa bizlerin istediği YÖK'ün tamamen kaldırılması ve üniversitelerin üniversite bileşenleri tarafından yönetilmesidir. Hazırlanan tasarıda üniversiteler sermayenin denetimine sunulmakta, siyasal iktidarların müdahalesinin yine açık olduğu görülmektedir. Aynı zamanda YÖK uygulamalarının ve YÖK'ün kendisinin demokratikleşmesi gerektiği anlayışıyla oluşturulduğu öne sürülen YEK tasarısı herhangi bir demokratikleşme getirmemekte ve YÖK'ün devamı niteliğini korumaktadır. Özellikle "Özerk üniversite" talebine bir cevap olarak sunulan "mali özerklik" tanımı üniversitelerin özerkliği noktasında gerçek niyetleri ortaya koymaktadır. Bu yolla devletin yüksek öğretim kurumlarının bilim üretmek yerine kaynak bulmak için kendi kaynaklarını pazarlaması işi ile görevlendirilmesinin getireceği sorunlar aşikar olup bu mantık bugün de benzer şekilde uygulanmaktadır. Devlet üniversitelere bütçelerden yeterince kaynak ayrılmamakta, Vakıf üniversitelere ayrılan kaynaklar devlet üniversitelere ayrılan kaynaklardan daha fazla olmaktadır. Böylece devlet üniversiteleri kendi kaderine terk edilerek eğitimin paralı hale gelmesi için gerekli zemin hazırlanmaktadır. Oysa eğitim ve öğretim hakkı din, dil, ırk ve sosyal statü farkı gözetmeksizin temel yurttaşlık hakkıdır. Bu temel hakkın kullanılması için eğitim alanının, bilimsel ve demokratik düşünceler ışığında ülkenin ve halkın çıkarları doğrultusunda yeniden düzenlenmesi gerekmektedir.

Mühendislik-Mimarlık alanındaki eğitimde gerek açılan okullar gerek arttırılan kontenjanlar açısından planlama anlayışının olmaması özellikle belirli bölümlerden mezun mühendis ve mimarların istihdam sorununu arttırdığı gibi bu kitlenin mesleki kimliklerinde erozyon yaratmaktadır. Üretim süreçlerinde ortaya çıkan değişim, mühendis ve mimarları yeniden biçimlendirmekte, mesleki formasyonlarını değiştirmekte, İstihdamı daraltmaktadır. İşsizliğin artması ücret politikalarını olumsuz yönde etkilemekte ve mühendisin ve mimarın emeği ile orantılı ücret almalarını engellemektedir. Odamız disiplinindeki bölümlerde de farklı bir durum gözlenmemektedir.

Mühendis ancak iyi eğitim almış ve yeterli sayıda öğretim üyesi, yeterli laboratuvar ve altyapı olanakları ve çağa uygun bir eğitim programı ile yetişir. Her kente bir üniversite açmak yerine mevcut olanların eş ve yeterli olanaklara kavuşması sağlanmalıdır. Ülkemizdeki üniversiteler planlı bir anlayış içerisinde öncelikle sayı bakımından değil, öğretim kalitesi, kütüphane, anfi, laboratuvar ve yurt gibi imkanlar ve en önemlisi yeterli ve nitelikli öğretim üyesi bakımından geliştirilmelidir. Politik tercihler sonucu sayıları hızla artan alt yapısı oluşturulmamış üniversiteler açılmakta, yetersiz eğitim programları, Öğretim görevlileri, laboratuvar, kütüphane, araştırma olanaklarının eksikliğinden kaynaklanan eğitimde eşitlik ilkesinin ihlali söz konusu olmaktadır. Eğitim programlarının hazırlanması sırasında öğrenciler ve öğretim görevlileri söz sahibi olamamaktadırlar. Programlar üniversitelere göre merkezi idarenin denetiminde yapılmakta ve farklılıklar ortaya çıkmaktadır. Eğitim sistemimiz bu programlarla, ağırlıklı teorik, halkın ihtiyaçlarından uzak olup öğrenciyi ezberciliğe itmektedir. Öğrenci sayısının fazlalığı pek çok üniversitelerde dersliklerin ihtiyaçları karşılayamamasına neden olmaktadır, mevcut üniversitelerimizde birçok eksiklikler bulunmaktadır. Bununla birlikte uygulama eğitimin vazgeçilmez bir parçasıdır. Teorik bilgiler laboratuvar uygulamaları ile desteklenmelidir. Ancak üniversitelerimizin hemen hemen hepsinde laboratuvarlar ya çok yetersiz ya da sadece adının varlığı olarak mevcuttur. Uygulamanın önemli parçalarından bir tanesi de stajlardır. Günümüzde öğrencilerimiz uygun koşullarda staj yerleri bulamamakta, ücret ve özlük hakları yok sayılmakta iş kazalarına karşı korunmamaktadırlar. Mühendislik öğrencileri ezberciliğe itilmek yerine araştırmacı bir eğitim verilmelidir. Bu amaçla kütüphanelerin düzenlenmesi ve öğrencilerin kitap ihtiyaçları karşılanmalıdır. Ancak bugün birçok üniversitede kütüphaneler yetersiz olmakta ve öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılayamamaktadır. Ülkemiz üniversitelerinde beslenme, barınma ve gelişmeyi sağlayacak olanağı yaratacak parasız eğitim yoktur. Yurtların öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamadığı açıktır. Mevcut ihtiyaç karşılanmadığı gibi var olanlar koğuş sistemi ve kışla mantığıyla askeri disiplinlerle yönetilmektedir.

Ülkemizde mühendislik mimarlık eğitiminden uygulamaya ve istihdama kadar yaşanan ve biriken sorunlar mesleki hizmetlerin düzeyini düşürmüş, mühendislerin mesleki kimliklerini aşınmaya uğratmıştır. Kamuda yatırımsızlık politikaları ve çağ dışı bir kamu yönetimi anlayışı ile sürekli olarak işlevsizleştirilen, mesleki kimliğine yabancılaştırılan mühendis ve mimarlar da diğer bir gizli işsiz kesimi durumuna düşürülmüştür.

Eğitim bir bütün olarak düşünülmelidir. Mühendislik eğitimi de öğrencinin teknik eğitimi yanında sosyal, kültürel eğitimi tamamlandığında anlamlı olmaktadır. Ancak üniversitelerimizde yönetim tarafından öğrencilerin belirli sosyal faaliyetlerin dışında etkinliklerle ilgilenmesi istenmemekte ve olanaklar sağlanmamaktadır.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası olarak 1996 yılından günümüze kadar yürütmüş olduğumuz öğrenci üye çalışmalarının bir parçası olan öğrenci üye kurultaylarının üçüncüsünü tamamlamaktayız. Mesleki sorunların ve biz makina, endüstri, işletme, uçak, havacılık ve uzay mühendisliği bölümlerinde okuyan öğrencilerin sorunlarının ülke sorunlarından bağımsız olmadığı bilinciyle çalışmalarımızı yürütüyor ve öncelikle üniversitelerin özerk demokratik ve bilimsel bir yapıya kavuşmasını istiyoruz.

Taleplerimiz

1. Üniversitelerdeki düzen ve mevcut işleyiş özgürlükçü bir ortamı gerekli kılmaktadır. İstedığımız eğitimin gerçekleşmesi için üniversiteler özerk ve demokratik bilimsel bir yapıya kavuşturulmalıdır. Üniversite üzerinde, gerek siyasi iktidar ve gerekse YÖK aracılığıyla gerçekleştirilen tüm baskı ve uygulamalar bir an önce durdurulmalı, disiplin yönetmelikleri ve işlemleri sonuçlarıyla birlikte ortadan kaldırılmalıdır. Devam zorunluluğu yüzünden kalma ve atılma kaldırılmalıdır.
2. Üniversitelerde söz ve karar hakkı üniversitelerin üç ana unsuru olan öğretim üyeleri, üniversite emekçileri ve öğrencilerde olmalıdır. Sermaye çevrelerine üniversitenin hiçbir organında yer verilmemeli, üniversite bileşenlerinin üniversiteye ilişkin bütün söz ve karar süreçlerine, aşağıdan yukarıya doğru müdahalesine olanak tanınmalıdır. Üniversite organlarının oluşumu, üniversite bileşenlerinin dengeli ve eşit katılımını sağlayacak biçimde düzenlenmelidir. Bu bileşenlerin örgütlenme haklarını kısıtlayan her türlü engeller ortadan kaldırılmalıdır.
3. Yükseköğretimin kamusal ve herkes için ulaşılması gereken bir hak olduğu kabulünden yola çıkarak; harç, ikinci öğretim ücreti ve hizmetlerin taşeronlaştırılması uygulamasına son verilmelidir. Üniversitelerdeki tüm öğretim ve sosyal haklar parasız olmalıdır.
4. Topluma dönük eğitimin yerleştirilmesi doğrultusunda, sadece sanayi ile değil toplumsal yaşamla ve emekçi sınıflarla karşılıklı etkileşim sağlanmalıdır.

5. Yabancı dilde öğretime son verilmeli, ana dilde eğitim yapılmalıdır. Yabancı dil öğreniminin daha uygun koşulları yaratılarak geliştirilmelidir.
6. Mühendislik öğrencilerine AR GE çalışmaları üniversite öğretim görevlileri ve öğrencilerin direk katılımı ile topluma hizmet ve kamu yararını gözetmeye yönelik öğretim sağlanmalıdır. Üniversitelerde öğretim sistemi ithalinden vazgeçilerek ülke koşullarına uygun, ülke sorunlarına yönelik öğretim yapılmalıdır.
7. Fırsat eşitsizliğini derinleştireni, yaratan kurumlar (Vakıf Üniversiteleri, Özel eğitim Kurumları ve dershaneler) kaldırılmalı ve bu uygulamalara son verilmelidir. Eğitim İlköğretimden itibaren yetenekler tespit edilerek yönlendirilmeli, Mesleki ve Teknik okullarla birlikte Meslek Yüksek Okulları yaygınlaştırılmalı, Üniversiteler bilimsel araştırma alanları olarak tanımlanmalı ve isteyen her öğrenciye öğrenim hakkı sağlanmalıdır.
8. Öğrenciler, kimin için ne üretildiğinin bilinciyle ürettiğine yabancılaşmayan insanlar olarak yetişmelerini sağlayacak öğretim programları çerçevesinde üretime katılmalıdır. Öğrenciye teorik teknik bilgiler yanında uygulamalı ve sosyal gelişmeye yönelik bir eğitim verilmelidir.
9. Eğitim kadrolarının ekonomik sorunları insanca yaşayabilecekleri ve hak ettikleri seviyede çözülerek zamanlarını tamamen öğretime ve araştırmaya vermelerinin koşulları yaratılmalı, bilimsel yayınları izleme ve meslekte gelişmeye dönük kurslar devlet tarafından desteklenip teşvik edilmelidir.
10. Mühendislik ve mimarlıkla ilgili yüksek öğrenimin planlanmasında (yeni fakülte ve bölümlerinin açılması, eğitim programlarının oluşturulmasında) TMMOB'nin görüş, öneri ve onayı alınmalıdır.
11. Ülkemizdeki üniversitelerin tek tek akreditasyon çalışmaları yürütmeleri yerine üniversiteler arasında eşitsizliklerin ortadan kaldırılması için merkezi politikalar geliştirilerek uygulanmalıdır.

Biz TMMOB Makina Mühendisleri Odası Öğrenci Üyeleri olarak, üniversitelerde, ülkede ve dünyada var olan güncel ve toplumsal sorunları ve bu sorunların üniversitelinin kendi yaşam alanına yansımalarını kendi özgün bakış açımızla yorumlamaktayız. Öğrencilerin oluşturduğu komisyonlarımız öz yönetim ilkesiyle ve gönüllülük temelinde çalışma yürütmekteyiz. Üniversitelerde demokrasi, özgürlük ve bağımsızlık mücadelesi veren tüm muhalif öğrencilerle birlikte karşı duruşu yaratmayı hedefleyen bir mücadele içinde olacağız.

YÖK'E YEK'E HAYIR. ÜNİVERSİTELER ÜNİVERSİTE BİLEŞENLERİNİNDİR.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Öğrenci Üye Kurultayı 2003 Delegeleri

ÖĞRENCİ ÜYE KURULTAYINDA SUNULAN EMPERYALİST SAVAŞA HAYIR ÖNERGESİ

Kurultayda delegeler tarafından divana sunulan gündemdeki savaş ile ilgili önerge oybirliği ile kabul edilmiştir.

11 Eylül saldırısını gerekçe gösteren ABD emperyalizmi tüm dünyayı daha çok tehdit etmeye başlamıştır. Dünyada tek güç olarak kendini ilan eden ABD emperyalizmi 11 Eylül sonrası önce Afganistan'a saldırdı. Şimdi de Irak halkına bomba yağdırma ve çocukları katletme kararlılığıyla savaş naraları atmaktadır. Yıllardır İsrail'in Filistin halkına karşı yürütmekte olduğu işgal ve özellikle son zamanlarda pervasızlaşan saldırılara sessiz kaldı. Yine Yugoslavya' da emperyalistlerin cirit attığı bir ortamda uluslar arası çatışmalar yaşanmış bunu Kafkasya ve dünyanın onlarca bölgesinde bölgesel savaşlar takip etmiştir. 1991'de birinci Irak işgali girişimi ABD açısından beklenen sonuçları doğuramamış ancak ABD'nin sözde ulusal çıkarları için emperyalist açık işgal yöntemlerine baş vurabileceğinin ipuçlarını göstermiştir. ABD'nin bu süreçte özel birliklerle düşük yoğunluklu nokta operasyonlar yaparak ve ülke içindeki muhalif gruplarla işbirliği içerisinde emperyalist senaryoları hayata geçirmeye çalışacağı görülmektedir. Daha sonra bu operasyonları yeni senaryolarla ve yeni aktörlerle dünyanın başka bir coğrafyasında ve başka bir ülkesinde Irak' ta hayata geçirilmeye çalışılmıştır. Oysaki ABD'nin Irak'a karşı planladığı saldırının emperyalist çıkarlar için hazırlanmakta olduğu artık herkes tarafından bilinmektedir.

Bu savaş söylenildiği gibi Irak halkına özgürlük ve demokrasi götürmek için değil, Irak petrolünü ve yer altı kaynaklarını kontrol altına almak, enerji naklini sağlamak noktasında sorunsuz bir bölge yaratmak için yapılacaktır. Bir avuç dolar için milyonlar katledilecek, sakat bırakılacak ve halklar birbirine düşman edilecektir. Irakta kimyasal silah üretiliyor gerekçesini öne süren emperyalistler kendi ürettiklerini unutmaktadır. Oysa ki ABD, İsrail, Rusya, Irak, İran, Suriye, Libya, Çin, Tayvan, Kuzey Kore, Güney Kore, Hindistan, Pakistan olmak üzere toplam 13 ülkede resmi olarak kimyasal ve biyolojik silahlar üretilmektedir. Bu ülkeler arasında kitle imha

silahları tehdidine yönelik en fazla önlem alan iki ülke ise ABD ve İsrail' dir. İsrail elinde bulundurduğu kimyasal ve biyolojik silahlarla Ortadoğu'nun, ABD ise dünyanın tehlikeli ülkesidir. Bilinen bu gerçeğe rağmen ABD hem Ortadoğu'nun bütününe, hem de Kafkasya ve Orta Asya'nın petrolüne ve doğal gazına, Güney' de Basra Körfezi'nden kuzeyde Kazakistan'a kadar uzanan birleşik enerji deposuna gözünü dikmiş durumdadır. Afganistan'a da bu nedenle saldırmıştır. Özbekistan ve Kırgızistan'da bunun için askeri üsler kurmuştur. 1991 Körfez Savaşı'nda amacına ulaşamayan ABD Ortadoğu'yu, bütün bölgeyi fethetmeye geri geliyor. Irak savaşı Ortadoğu savaşının başlangıcı olacak. Irak'tan sonra İran'a, Suriye'ye, Suudi Arabistan'a girecek. Daha sonra sıra İsrail'in Filistinlilerin İntifadası'nı basturmasına gelecek. Çünkü Amerika, Ortadoğu'yu, dünyanın bu enerji deposunu bütünüyle fethetmeye geliyor.

11 Eylül tarihinden sonra ABD'li savaş tanrıları sürmekte olan ve tüm yarım bırakılmış emperyalist işgal senaryolarını birer birer hayata geçirmeye başladılar. Biz "savaşın kıyısında durup hayata bakmayacağız" Biz de haykıracağız. Bu savaşta kimsenin askeri olmayacağımızı, ABD'nin hegemonyası için bu müdahaleyi asla kabul etmeyeceğimizi, ölmeyeceğimizi, öldürmeyeceğimizi haykıracağız. Çünkü vicdanımız ve aklımız hala yerinde. Bir yerlere düşen bombaların kalplerimize de düşmesini, savaşa sessiz kalarak ortak olmayı istemiyoruz. Irak'lı çocukların gözlerine korkmadan bakabilmek istiyoruz.

Unutmayalım ki bu savaş sadece Irak halkını etkilemeyecek tüm Ortadoğu halklarını etkileyecektir. Emperyalist güçler ve uluslar arası tekellerin çıkarları için Ülkemiz; ABD askerleri tarafından işgal edilecek ve hegemonyalarının sürekliliği için zemin oluşturacaktır.

Hepimiz dünyadaki bütün saldırıların acısını paylaşıyor ve savaş istemiyoruz. Biz, TMMOB Makina Mühendisleri Öğrenci Üyeleri olarak;

- Halkın büyük çoğunluğunun istediği gibi yabancı askerlerin Türkiye'de konuşlandırılmasını istemiyor, Irak'ta savaşa hayır diyor ve bölgemizde barış istiyoruz.
- Savaşın öldürdüğünü, sakat bıraktığını, yoksullaştırdığını bilmeyen yok. Bu nedenle hiçbir çocuğun ve insanların ölmesini, sakat kalmasını ve yoksullaşmasını istemiyoruz.
- Emperyalist işgalcilerin ve Özellikle ABD'nin kurmak istediği dünya düzenine / düzensizliğine karşı çıkıyor ve dünya barışını savunuyoruz.
- Özellikle ülkemizde ve tüm dünyada savaşlara, silah endüstrilerine ve askeri harcamalara ayrılan kaynakların sağlığa, eğitime, sosyal güvenliğe ve çevre koruma programlarına ayrılmasını istiyoruz.
- Diktatörlüğü ve dinsel köktenciliği her yerde güçlendirecek politikalara karşı çıkıyoruz.

Sonuç olarak sözde barış, mutluluk ve insana özgü iyi olan ne varsa tüm bu özellikleri kendisinde bulduran (!) ve bu amaçla işgale gelen Evrenin Efendileri(!) ve karşısında terörizm kılıfıyla savaştan sorumlu tutulan ve savaşın zararlarına maruz kalacak olan Evrenin Köleleri / yoksulları fakir halkları bulunmaktadır. Evrenin efendileri(!) tarafından yüzyıllardır yaratılmaya çalışılan tüm bu demogojik yanılsatma çabalarına rağmen toplumsal mücadeleler tarihi zengin deneyimlerle dolup taşmaktadır. Özellikle Evrenin efendilerinin dünyaya zorla egemen olma düşü her zaman en kara düşü olarak tarihte yerini almıştır. Bütün "yenilmez ordular" yenildiler ve biz modern çağın köleleri, yoksulları ve tüm evrenin ezilen halkları "Evrenin Efendilerine(!) "TESLİM OLMAYACAGIZ.

Biz TMMOB Makina Mühendisleri Öğrenci Üyeleri, bütün insanların, cinsiyet, etnik köken, ulusal ve dinsel kimlik yönelimlerine bakılmaksızın aynı hak ve özgürlüklerden yararlanabildiği bir dünyada yaşama arzumuzu bir kez daha ilan ediyoruz.

Emperyalist çıkarlara hizmet eden savaşlara karşı ezilen halkların yanında olunması gerektiğine inanıyoruz.

Biz TMMOB Makina Mühendisleri Öğrenci Üyeleri olarak, "başka bir dünyanın mümkün" olduğunu göstermek ve hemen şimdi hayata geçirmek için bütün halklarla dayanışma içinde ve birlikte olmaya, öncelikle öğrenci üyelerimizi ve tüm öğrencileri mücadeleye, başka bir dünyanın ipuçlarını veren yaşamı örgütlemeye çağırıyoruz.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Öğrenci Üye Kurultayı 2003 Delegeleri

ÖĞRENCİ ÜYE KURULTAYINDA SUNULAN DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ ÖNERGESİ

Kurultayda delegeler tarafından divana sunulan 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü ile ilgili önerge oybirliği ile kabul edilmiştir.

Büyük toplumsal çalkantı ve kriz döneminin ürünü olan Uluslar arası Emekçi Kadınlar Günü, protesto ve politik aktivizm geleneğini miras bıraktı. Üretimde makinalaşma ve teknolojik gelişmelerle birlikte emek hareketlerinin damgasını vurduğu 20. yüzyıl başında, endüstriyel olarak gelişmiş ülkelerde kadınlar, ücretli çalışma yaşamına girmeye başladı. Çoğunlukla, cinsiyete dayalı işbölümüne uygun işlerde, çalışma koşullarının kötü, ücretlerinse piyasanın altında olduğu tekstil, dokumacılık ve ev hizmetlerinde istihdam ediliyorlardı. Yaşamlarında meydana gelen değişiklikler, kendilerini kuşatan politik yasaklara karşı harekete geçirdi. Avrupa'nın her yerinde, İngiltere, Amerika ve Avustralya'da her sınıftan kadın, oy hakkı için kampanyalar düzenlemeye başladı.

1903 yılında ABD' de kadının oy hakkı için mücadele eden sendikacı kadınlar ve serbest meslek sahibi kadınlar, ücretli çalışan kadınların politik ve ekonomik çıkarları etrafında örgütlenmesini sağlamak için Kadınların Sendikal Ligi'ni kurdu. Aynı yıllarda korkunç çalışma yaşamının yanı sıra kadınları evde yoksulluk ve şiddet dolu bir yaşam bekliyordu.

1908 yılında, Şubat ayının son Pazar günü, ABD'li emekçi kadınlar, ekonomik ve politik haklar ve oy isteyen gösterilerle ilk Kadınlar Günü'nü kutladı. Ertesi yıl düzenlenen Kadınlar Günü gösterilerine binlerce kadın katıldı. New York'da 1909 yılında konfeksiyon işçisi kadınların başlattığı genel greve 30 bin kadın işçi katıldı ve daha iyi ücret ve çalışma koşulları için yapılan grev kış boyunca 13 hafta sürdü. Kadınların Sendikal Ligi, grev fonu ve tutuklanan grevcilerin kefalet ücretlerini ödemek için para sağladı.

1910 yılında Kadınlar Günü ülke çapında sosyalist ve feministler tarafından ortak kutlandı. Aynı yıl, ABD'li delegeler Kopenhag'da toplanan ikinci Uluslararası Sosyalist Kadınlar Konferansı'na giderken Kadınlar Günü'nün uluslararası bir etkinlik haline gelmesini önerme niyetini taşıyordu. ABD'li kadın işçilerin eylemlerinden esinlenen Clara Zetkin zaten kadınların talepleri için baskı yapmak üzere dünya çapında yılın bir günü üzerinde odaklanmayı teklif eden bir önerge hazırlamıştı. Kadın hakları hareketini - özellikle oy hakkını- onurlandırmayı amaçlayan Kadınlar Günü önerisi oy birliğiyle kabul edildi. Böylece 8 Mart, dünyada kadınların yüzyıldır yürüttüğü özgürleşme mücadelesinin kutlandığı ve kadınların güncel taleplerinin ifade edildiği bir gün haline geldi. Nihayet 1975 yılında Birleşmiş Milletler tarafından da resmen tanındı.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası Öğrenci Üye Kurultayı 2003 delegeleri olarak; ülkemizde emekçi kadınların lehine daha uygar çalışma koşullarının ve eşit işe eşit ücretin sağlandığı düzenlemelerin yapılmasını, öncelikle üyelerimizin ve tüm kadınların DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR gününü kutluyor, barışın kardeşliğin ve eşitliğin hüküm sürdüğü bir dünya istiyoruz.

TMMOB Makina Mühendisleri Odası
Öğrenci Üye Kurultayı 2003 Delegeleri